

תשורה

meshachat nishain shel
harav manahem meudel haCohen v'dvorah laAh shihi
perlel avo
yom ay' p' yisla'h, orot let' csmlo ha'tshu'v



Memento

*From the Wedding Celebration of
Devorah Leah & Mendel Perlow
Sunday, Eve of Tes Kislev, 5772
The Fourth of December, 2011*

קריאון הייטס, ברוקלין, כאן צוה ה' את הברכה
שנת חמישת אלפים שבע מאות ושבעים ושתיים לבריה
מאה ועשר שנה להולדת כ"ק אדמו"ר נשיא דורינו

אננו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואין צאצאיינו, החתן התמים הרב מנחם מענדל שי הכהן עב"ג הכללה המהוללה מרת דבורה לאה תחיה פערלאוּוּ.

התודה והברכה מובעת בזה לבני המשפחה, ידידינו ומקרינו שיחיו, שבאו – מקרוב ו מרחוק – להשתתף בשמחתנו, ולברך את צאצאיינו שיחיו בברכת מזל טוב מזל טוב, וחווים מאושרים ב-dismissות וברוחניות.

*

בחכירה לבבית ובהוקרה, ולזכרון טוב, הננו בזה להגיש לפניהם חלק בשמחתנו, "תשורה" זו, הכוללת:

א) מענה כ"ק אדמוֹר נשיא דורנו לאביו-זקנו של החתן, הרה"ג הרה"ת ר' חיים מרדכי ז"ל פערלאוּוּ, בקשר עם שידוכי נכדו, אבי החתן שיחי.

ב) מענות כ"ק אדמוֹר נשיא דורנו להורי החתן והכללה שיחיו – 1) בקשר עם קביעות זמן חתונתם בשעתומ"ץ; 2) בקשר עם תשפורת – "אֲפֵשָׁעַרְעַנִּישׁ" – בנים החתן שיחי; 3) בקשר עם הולדת בתם הכללה תחיה.

ג) בקשר עם ט' כסלו (ליל החתונה), يوم הולדת כ"ק אדמוֹר האמצעי (בשנת תקל"ד) ויום ההילולא שלו (בשנת תקפ"ח), יו"ד כסלו, יום גאות כ"ק אדמוֹר האמצעי (בשנת תקפ"ז) – מדפיסים אנו ב"תשורה" זו סיפורים מכ"ק אדמוֹר האמצעי, עתקו מספר "לקוטי סייפורים" שנלקטו ונאספו על-ידי אבי-זקנו של החתן, הרה"ג הרה"ח ר' חיים מרדכי ז"ל פערלאוּוּ.

ד) חלק משיחת כ"ק אדמוֹר נשיא דורנו, מיו"ד שבט היתשכ"ה – בה נתבאר אחד מהסיפורים שלח אבי-זקנו של החתן, הרה"ג הרה"ח ר' חיים מרדכי ז"ל פערלאוּוּ, לכ"ק אדמוֹר (על-פי הוראתו-בקשתו). עתקו מספר "תורת מנחם – התועדות".

ה) מכתבים מכ"ק אדמוֹר נשיא דורנו אל אבי-זקנו של החתן, הרה"ג הרה"ת ר' חיים מרדכי ז"ל פערלאוּוּ.

ו) מכתבים מכ"ק אדמוֹר מוהריי"ץ נ"ע ומכ"ק אדמוֹר נשיא דורנו אל אבי-זקנו של החתן, הרה"ח הרה"ת ר' בצלאל ז"ל ווילשאנסקי.

ז) מכתבים מכ"ק אדמוֹר מוהריי"ץ נ"ע אל זקנו של החתן, הרה"ח הרה"ת ר' ארוי לייב ז"ל ליפסקי.

ח) מכתבים מכ"ק אדמוֹר מוהריי"ץ נ"ע ומכ"ק אדמוֹר נשיא דורנו אל זקנה של הכללה, הרה"ח הרה"ת ר' פרץ ז"ל מאצקיין והרה"ח הרה"ת ר' זאב ארוי ז"ל קרינסקי.

ח) מכתבים מכ"ק אדמוֹר מוהריי"ץ נ"ע ומכ"ק אדמוֹר נשיא דורנו אל זקנה של הכללה, הרה"ח הרה"ת ר' לוי יצחק ז"ל שפירא.

*

הא-ל הטוב, הוא יתברך, יברך את המשתתפים בשמחתנו, ואנשי ביתם יחיו, בתוך כל אחבי"י יחיו, בברכות מאליפות מנפש עדبشر.

בשם המשפחות

צבי בנימין ושטערנא שרה קריינסקי

שניואר זלמן הכהן זלאטא פערלאוּוּ

יום א' פ' ורשלח, אור לטי כסלו ה'תשע"ב
קרואון הייטס, באן צוה ה' את הברכה
מהא ונשר שנה להולדת כ"ק אדמוֹר נשיא דורנו

4/ תשורה לחתונת מנחם מענדל הכהן ודבורה לאה שיחיו פערלאו

לפנינו מכתב כלילי-פרטוי מכ"ק אדמוני ר' נושא דורנו לאביו-זקנו של החותן, הרה"ג הרה"ח ר' חיים מרדכי ז"ל פערלאו, שבסופו הוסיף הרב בכתיביו: **ברכת מצ"ט לשידוך נבדו הרשנ"ז שי' בשטוממו"צ**. (המכתב נדפס באגדות-קדושים חכ"ה אגרת ט"תקן ע' רל-רבלב).

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מננדל שנייאורסאהן ליובאואויטש

770 איסטערן פארקוווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, א"ו אלול, ה'תשכ"ח
ברוקליין, נ.י.

הרחה"ג הרה"ח אי"א נו"ב כו' מוו"ה חיים מרדכי שי' הכהן

שלום וברכה!

יקראו בערך רצון קבלת מכתבן מיום יג אלול והקודמיו, והפ"ג שבתם ובעמדנו בימי רצון ובחדש אלול - ר"ת: אני לדודי ודודי לי - חדש הרחמים והתשובה.

אשר בימי אללה, בדברי אדמור' הרוזן, הש"ת הוא ע"ד מלך
שמקבלין "פנינו בשדה, ואין רשאין

- ומוסיף ומבאר ב"ק מו"ח אדמו"ר: ויכולים -

כל מי שרצה – לצאת להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסבר פנויים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם",
יהי רצון אשר ימלא המלך, מהה'ם הקב"ה – עוד בהיותו בשדה –
כל בקשوت וMESSALIOT ללבבו לטובה של כל המקבל פניו, בחוכמי כל ישראל,
ימלא אונתם (כוב"ל) בחבר פוגם בפוגם

ויכתוב ויחתום את כל אחד ואחת לשנה טובה ומתוקה בטוב הגראה
והנגללה.

בימי רצון: ראה רשי' (שםoth lag, יא). דבריהם ט, יח. י. טור וככו' אורה' ח סתkap'א. **אלול...** והתשובה: להעיר מנהנומא ובטמדב'ר ס' פ' חקמת (מלחמת סיכון עשו באלויל) ובב' בעח, סע' ב' (אלא שמלחמת Sicherheit החכילה לא קודם מיום א' באלויל). רעת' ח' שכ' ד' פ' א' ש' **הפטוקים** שה' ש' ו, ג. ב' ח' או' ח' סתkap'א. **חדש הרחמים:** ראה ג' כ' ד' ח' אני לדודי, ש' ת'. **והתשובה:** טור וככו' שם. ובב' ח' (שם) דסוטפי תיבותداول'ל "עליה מ' כנגד מ'" יום מר'ח אלול ועד יהוב'פ' כי בעלן מ' ימי התשובה מקובלת להיות לבו קרוב אל דודו בתשובה ואז דודו קרוב לקבלה תשובה מהבה'ה. והධיקות מהבה'ה - שזהו פ'י) דודי (אלא שבמ' הימים עצם - מיהודיים עשי'ת שאז התשובה - (רמב'ם הל') תשובה פ'ב ה'ו): יפה ביותר ומקובלת היא מיד). וראה ל'ח להאריז'ל חצא (כ'א, יג) דבכתה יrotch ימים היינו - חדש אלול (ועפ' ז' - וכפ' ר'ז'ל (יבמות מה, ב) דהיננו ל' יום - ה'ז מתחילה באדר'ח). וצע'ק בלקו'ה עה'פ'. ואכ'ם. **אדמו'ר הזקן:** בלקו'ה פ', ראה דף לב. **רשאיין...ומבادر...** יוכליים: להעיר מספרי (ראה יב, יז) הובא שם בפרש'י (המפרש פשותן של מקרא): לא חוכל - יכול אתה אבל איינך רשאי. ומוסף ומבאר: סד'ה לך אמר לבני, השיע'ת. **בסבר פנים יפות:** ראה פיה'ם לאבותה (פ' א' מט'ו): **שמעאי אומר קו'.** - ולהעיר מפייה'ם שם (פ' ג' מי'ב): בשמה וזה יותר קו'. וליל שזהו בחה'ס זמן שמחתנו קו' שלאחרי אלול ושיע'ת, הימים דשמא' - שם אורהחותינו (ראה לקו'ה שה'ש מה, ג) ואכ'ם. עוד בהיויתו בשדה: להעיר מהרי'ל (הובא במתה אפרים תקפא', ט) דדר'ח אלול רומז במתבביו כוח'ט קו'. **כל בקשות:** ראה אורה'ת להצ'ץ פ' ראה הגהות ללקו'ה הניל' (ע'תח'ה): **ויל' שאז באלויל מאיד הארת בחוי' יג'** מכילין הניל גם בשושנה החיצונה. **ויכתבו ויכתום:** להעיר ממש'כ בבד קודש (בسفונו) עה'פ' מלפניב' (דוקא) משפטין יצא (וראה ירוש' סנה' פ'ב ה'ג'). **ישעי' לג, כב.** ולהעיר ממש'ר (פ'יט', ח. נחבאך בד'ה'ך וככה - להצ'ץ וככו'): לשubar אני וב'ד קו' לעת'ל אני לבדי שנאמר כי הולך לפנייכם ה' ומאסיפכם אלקינו ישראל (וראה מגלה עמויקות פ') עקב השיכוכות לאלויל).

יום א' פ' וישלח, אור לט' כסלו ה'תשע"ב / 5

מכתבי כי"ק אדמור"ר נשיא דורנו להורי החתן שיחיו – 1) בקשר עם קביעות זמן חתונתם בשעתומי"ץ ; 2) בקשר עם תספרת – "אָפְשָׁעַרְעַנִּישׁ" – בנים החתן שיחי.

פֻרְלָאוֹוּ

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway

Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מנ德尔 שניאורסאהן
לייבאומיטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, אדר"ח כסלו תשכ"ט
ברוקלין

הברך הו"ה א"י א נז"נ וכו'
מו"ה רשן"ז ש"י הכהן
ובג"ה ח"

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן
החותם בשעה טובה ומוצלחת,

הנני בזה לחכית ברכתי ברכת
מזל טוב מזל טוב ושחתה' בשעה טובה
ומוצלחת ויבנו בית בישראל בניין עדי
עד על יסודי החזורה והמצודה בפה' שם
סוארים במאור שבhora זוחי תורה
חטמיזוּח.

פֻרְלָאוֹוּ – ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

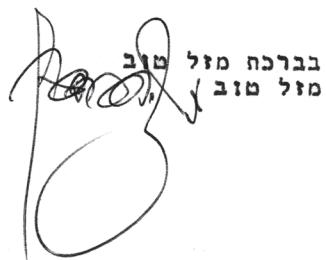
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

493-9250

מנחם מנ德尔 שניאורסאהן
לייבאומיטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

בברכה מזל טוב
מזל טוב



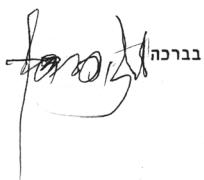
ביה, ג' אדר תשכ"א
ברוקלין, נ. י.

הרהיח איה בוגיב וככו'
מהוה שבאיואר זלמן שי' הכהן

שלום וברכה!

בمعנה על ההודעה אודות יום הולדה השלישי של בנים מנחם מעבד ש' הכהן

הנה מועתק לקמן חלק מכתב כי"ק מו"ח אדמור' זצוקלהיה נבג'ים זי"ע
בנוגע למנהג ישראל בדה. ויהיר מהשייה שיגלו ביחס עם דוג'ת' לתורה
ולחופה ולמעשים טובים מפור הרחבה.

בברכה


וזיל כי"ק מו"ח אדמור'.

ובדבר גזית השורות - אָפְשָׁעַרְעַנִּישׁ – הוא דבר גדול במנהג ישראל
ועיקרו הוא בחינוך דשarity פיארת הראש, ומיום האגדה והנחת הפיאות של
הראש, נהגו להרגיל את התיבור בענין שיאת טיק וברכות השחר וברכת
המזון וקייש של המטה. והשיות יהי' בעדרם שיגדלוה לתורה ולחופה ולמעשים
טובים מפור פרנסה בהרחבה ובמנורת הדעת באגדיות וברוחניות.

6 / תשורה לחתנות מנחם מענדל הכהן ודבורה לאה שיחיו פערלאו

מכתבי כי"ק אדמור"ר נשיא דורנו להורי הכהן שיחיו – 1) בקשר עם קביעות זמן חתונתם בשעטומ"ץ ; 2) בקשר
עם לידת בתם הכהלה שתחיה.

קרינסקי – מלבורג

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוייטש

77 איסטערן פאַרְקוֹוִי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, בדר"ח חמוץ תשל"ה
ברוקלין, נ. י.

הابرך הווע"ח איי"א גו"נ וכו'
מוח' צבי בנימין שי'
ובב"ג חי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונת
ליום ו', חמוץ הבא"ל,

הנני בזאת להביע ברכתי ברכת מזל טוב
מזל טוב ושותה, בשעה טובה ומצולת ויבנו
ביחישראל בנין עד עד על יסודי התורה
והמצואה כפי שהם מוארים במאור שבתורת זוהי
תורת החסידות.

קרינסקי – ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוייטש

77 איסטערן פאַרְקוֹוִי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ריח מביא תשען
ברוקלין, נ. י.

בברכה מזל טוב

הווע'ת איי"א גו"נ וכו'
מוח' צבי בנימין שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולדה להם בת למזל טוב
ונקרא שמה בישראל דבורה לאה לתוי,

הנה יהיר מהשיית שיגדלה ביחד עם זוגי תוי
לחותה ולחותה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

-ידוע מכיק אדמור"ר (מוהרшиб) נ"ע, אשר
מנגן הוא אמר גם בlidat בת תורה ולחופה
ולמעשים טובים, עי"פ מרץ'יל (ברכות י"ז א') נשים
במאי דצין באקווי' כו' באחנוי' כו' ונטרין כו'.

בברכה מזל טוב



הרה"ג הרה"ח ר' חיים מרדכי ז"ל פערלאו, אביו-זקנו של החתן**סיפורים מכ"ק אדמור"ר האמצעי**

תדף מספר "לקוטי סיפורים" (זכרוןות, ספרות ופתחגיון קדישין) שנלקטו ונאספו על-ידי אביו-זקנו של החתן
(ירושלים, תשס"ב), מדור מכ"ק אדמור"ר האמצעי

לקוטי ספרותים

קלד

קלג

כ"ק אדמור"ר האמצעי נ"ע

ה

אור זרוע לצדיק

כ"ק אדמור"ר האמצעי, בעת שהותו במעייני הרפואה בקרלסברג, נפגש עם הגאון רבי עקיבא אייגר. כאשר נודע להגרעך"א על בוואו, יצא מפתח ביתו, עם נור דלוק בידו, קיבל את פניו, ואמר: אור זרוע לצדיק.

השיב לו הרב: "עקביה" שנכתב בה"א – כשר. הינו שהוא היפך הפסוק הנ"ל, שהפסוק אור זרוע לצדיק ולישראל לב שמחה, סופי התיבות הם: עקיביה. (ועי' אהע"ז סי' קכ"ט בס' שמות אותן עי"ז, מה שמובא שם בט"ז, שרבעינו יצחק בר' ר' משה שאל לבעל החלום איך לכתוב עקיבא – באלא"ף, או בה"א. והשיב לו את הפסוק: אור זרוע לצדיק ולישראל לב שמחה. מרוב שמחה קרא את חיבורו על שם זה: אור זרוע).

בן דיבר עמו מענין המחלוקת נגד החסידים שהיתה אז, והגרעך"א, מרוב צדקתו ותמיומו אמר, שאינו גנותה לשום צד, וביענו כולם צדיקים וכו'. זה ראייתי במכتب שכתב בשם כ"ק אדמור"ר האמצעי לחנתו כ"ק אדמור"ר הצמח-צדקה. המכتب אינו כתע תחת ידי, כי נאבדו לי כל הכתבים העתיקים, ואני זוכר בדיוק הלשון שאמר לו עוד, וחבל על דאבדין. – הערת הכותב).

ה

האם יש לברך על מי מעינות?

כ"ק אדמור"ר האמצעי נפגש שם גם עם הגאון רבי מרדכי בענט, אב"ד דק"ק ניקלשבורג. במכتبו הנ"ל כתב עוד, שהגאון שאל ממנו אם צריך לברך על מי המעינות, כיון ששותים אותם רק לרפואה. והשיב לו הרבי, שצרכיך לברך, שכן זה דומה לשאר סמי הרפואה, שכדוע גם אם מרפאים דבר אחד, יכולם הם לקלקל בענין אחר. לא כן מי המעינות, אשר מנקיים וمبرיאים את הגוף בכלל. והוזה לו שامتן נקונים הדברים.

אדמור"ר נ"ע משבח אותו מאד, וכותב: הלווי והוא כמו כל בני וגאוני ארץ. כן כותב, שהגאון הנ"ל ביקש ממנו לשולח לו את הספרים הקטנים

כ"ק אדמור"ר האמצעי נ"ע

א

התעלפותיות נפקח

בעת הסתקות אביו, כ"ק אדמור"ר הזקן, היה אדמור"ר האמצעי בקרעמנציגו, לאחר שנסע להcin שם דירות עברו החסידים שהתקוננו להתיישב שם, עדי יעבור עצם המלחמה. כאשר קיבל הידעה על הסתקות אביו – התעלף, וכאשר עוררוו מעלפונו התעלף שוב. כך קרה כמה פעמים: עוררוו והתעלף, עוררוו והתעלף. התכנסו החסידים וטכשו עצה מה לעשות. הביאו החסידים ארגז מלא כתבי-קודש של אביו נ"ע, ולאחר שהתעורר מעלפונו, הראו לו את הארגז עם הכתבי-קודש. לאחר שהסתכל על הכתבים נענה ואמר: מיר האבן מיט וואס צו לעבן – ונפקחו התעלפותיות.

ב

גאון בנגלה ובחסידות

כ"ק אדמור"ר האמצעי שאל פעם את המשורת שלו: מה אומרים עליו? השיב לו,>Showers על כ"ק שగודל הוא מאד בחסידות. נענה ואמר למשרתו: אם אני נתן את עצמי על לימוד תורה הנגלית לשחק שנה אחת – לא היה גאון כמווני.

(הרשות ג"ל)

ג

אדמור"ר הזקן על בנו נ"ע

בעת שהשדכן הציע-שיידוכין עברו כ"ק אדמור"ר האמצעי, אמר אביו, כ"ק אדמור"ר הזקן, לשדכו: מיין בעריל קליביט פארנאנדער אשטיקעל גمرا אויף העראלאך. [בעריל שלו מנתה סוגית גمرا לסבירות דקוט]. (מהן?)





לקוטי ספרות

כלו

למהרת, ביום ש"ק, לאחר שהצבור גמר להתפלל, וכ"ק הרבי רק התחליל בתפילהתו, החל האורח למשכו בטליתו, ואמר: הלא אמרתי שאני רעב ואני יכול להמתין! כ"ק אדמור"ר האמצעי החל למהר מעט, גמר תפילתו והלכו לאכול. אחריו תפילה ערבית במוציאי ש"ק, התכוון כ"ק אדמור"ר להזמין גם על סעודת מלוחה מלכה, בראותו שאינו אורח רגיל. החל הרבי להפסיקו – אך נעלם ולא מצאו.

לאחר שישיר זאת לאביו, אמר לו: הרי הבטחתי לך שתראה אחד מהלי'ו צדיקים, והוא היה מהגדולים שביהם, ואם הייתה מרגש בו היית זוכה לקבל ברכה ממנה וכו'. שלח כ"ק אדמור"ר האמצעי עוד לחפש אותו, אך לא מצאوهו, והצטער על כך מאד.

(שמעתי ממחוזות' הרה"ח ר' בצלאל)

ח

אריכות ימים ושנים

בימי כ"ק אדמור"ר האמצעי, עבר חסיד אחד מחסידיו דרך העיר אפטיא והרה"ק צצ"ל מאפטיא לא היה אז בעיר. אותו חסיד היה בביבה"ג שלו, וחזר שם מאמר דא"ח ששמע מרבו, כ"ק אדמור"ר האמצעי. כאשר חזר האפטיא מנסיעתו ונודע לו על כך, אמרו: הגם ללבוש את המלכה עמי בית – שבביבה"ג שלו ייחזר מאמר וכו'? ונזרקה מפיו על אותו חסיד שלא יוציאו שנתנו ר"ל.

כאשר נודע על כך לחסיד זה, חזר מיד לרבו, כ"ק אדמור"ר האמצעי, וסיפור לו מה שקרה. הרבי הניח את ידיו הק' על השולחן, השעין את ראשו עליהם ושהה כך משך זמן מה. לאחר מכן, הגביה את ראשו הק' ואמר: דו וועסט מוציא שנטנו זיין. אחר כך שוב עשה כנ"ל, עבר זמן מה, הגביה את ראשו ואמר: דו וועסט נאך זיין קינדען אריבער לעבען. שוב עשה כן בפעם הרביעית ואמר: דו וועסט נאך זיין אינייקלען אריבער לעבען! (לגמרה

כללה

שלו, וכותב לכ"ק החצ"ץ שישלחם אליו. גם כותב לחתנו החצ"ץ, שהוא – כ"ק אדמור"ר האמצעי – שיבח אותו, את החצ"ץ, לפניו. יש שם עוד כמה עניינים שכותב שדיברו ביניהם, אך כיוון שאיני זכרם בדיוק, נמנעת מלהזכירם. וחייב על דרבנן.

י

לא הסתכל בנסיבות מטבח

בליבורנויטש היה בעל-עגלת ז肯 שהרבאים הנשיים היו רגילים לנסוע עמו בנסיעותיהם. פעם נסע עם כ"ק אדמור"ר החצ"ץ לאיזה מקום, ואמר לו בעל העגלת, שהרב הkowski (כונתו על כ"ק אדמור"ר האמצעי) היה יותר גדול מהרב הנקובי. שאלו הרב, מהחין אתה יודע? האם יש לך הבנה בזו? וענה: אני נוסע עם הרב, וכשהגענו לאיזה אכסניה, ביקשתי מהרבוי יי"ש, ונתן לי. כאשר הגיענו לאכסניה (הקרעצ'מע) השנייה, ביקשתי עוד הפעם, ואמר לי: הלא נשאר בידך עוזף (אויסיגאָב) מה שלא החזרת לי מהאכסניה הראשונה – ולא נתן לי. ואילו הרב שחהה לפניו, מעולם לא הזיכר אויסיגאָב. (ידעו שכ"ק אדמור"ר האמצעי לא הסתכל בנסיבות דמטבע, וכדייאת באגמרא על ר' מנחם בן סומאי, בגין של קדושים, דלא איסתכל בנסיבות דזוזי. פסחים קד.).

ז

אורח חשוב לשבת

כ"ק אדמור"ר האמצעי בקש כמה פעמים מבאו להראות לו אחד מהלי'ו צדיקים, והבטיח לו. פעם הזדמן איזה אורח על שבת-קדש ולא היה מי שיזמיןו על שולחן. אמר לו הרבי שיתאנכַן אצלו. ענה לו האורח: אצלאם אינני רוצה. שאלו הרבי מדוע? והשיב, כי אתם מתפללים מאוחר, ואילו אני רעב ורוצה לאכול ואני יכול להמתין. אמר לו כ"ק אדמור"ר, שהוא מסכים עמו ויתפלל עם הצבור. אמר לו האורח, כי בתנאי זה הוא מסכים לבא אצלו, ובليل ש"ק סעד על שולחנו של הרבי.





לקוטי ספרותים

כל

כל

כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע

בבירור אניini זכר, אבל ברור לי כמעט, שזה היה החסיד ר' משה יצחק ז"ל מייסי (רומניה), והאריך ימים עד כ"ב שנה!
(שמעתי מהרש"ג ז"ל)

ט

התענוג של הנשמה בಗוף

את מקרובותיו של כ"ק אדמו"ר האמצעי, שהיתה זקנה מאד, למעלה מגיל תשעים, הייתה חולה ר"ל, והוא שהגיעה זמנה להחזיר את נשמה למי שקיבלה ממנה. זה היה בש"ק והביאו אליה רופא. בלבואויטש לא היה אז עדיין בית-מרקחת (אפטיבייק), וציווה כ"ק אדמו"ר לשולח מיד עגלת לדובראונא לקחת את התroxות שכתב הרופא. כן ציוה, שייעשו כל מה שציווה הרופא.

כמה מהנוכחים התפלאו: הלא רואים שהגיעה זמנה וכו', ולמה צריך כל כך להתעסק וכו', ומה עוד בשבת קודש? נעה הרבי ואמר: איהר וויסט ניט דעת תענוג למעלה פון א נשמה אין א גוף אפלו נאך איין רגע [איינכם יודעים את התענוג שיש למעלה מנשמה שבגוף, אפלו לעוד רגע אחד], מחוויבים לעשות כל מה שיכולים!

ו

למה נקרא שמו שטענדער?

ידעו, שכ"ק אדמו"ר מהרי"ל מקאפוסט, היו קוראים אותו "שטענדער".
פעם שאל ממנו אחיו הצעיר, כ"ק אדמו"ר מוהר"ש: מדוע קוראים אותו שטענדער? ואמר, כי זקן, כ"ק אדמו"ר האמצעי, היה יוצא השדה מוחרע לעיר, אומר שם חסידות והיה סומך עליו, ולכן קראו לו החסידים בשם שטענדער. שאל ממן אחיו: כמה זמן היה סומך עלייך? אמר לו: שעיה או שעתיים. אמר לו המהר"ש: לא, זה לא יכול להיות; בשל שתי שעות לא יקרוו אותו שטענדער. אמר לו שוב, שהיה מזדמן גם ג' או ד' שעות. אמר

לו המהר"ש שנית: לא, זה לא יכול להיות שבשביל ג' או ד' שעות יקרוו אותו כך. אמר לו, שהיה קורא גם ששה, שבעה או שמונה שעות. אך אחיו הרב מוהר"ש לא נכח דעתו. אמר לו אחיו הגדול شيئا' אחרו, כי מה זה נוגע לו כל-כך לדעת זאת? אך אחיו המהר"ש אמר לו, שלא יניח אותו, כי הוא צריך לדעת זאת.

מהחר שידעו, כי המהר"ש היה חביב מאד אצל אביהם, וגם האחים הוקירו אותו מאד, לא הניחו, עד שאמר לו, שקרה, שאמר עליו חסידות שמונה-עשרה שעות, ולכן כינו אותו בשם שטענדער.
רק אז, נכח דעתו של המהר"ש.

יא

הганון מרוגאצ'יב על אדמו"ר חזקן והאמצעי

הганון מוהר"י ראיין מרוגאצ'וב היה נושא בכל שנה בתחלת חודש מנ"א לעיר מולדתו רוגאצ'וב, כי ביום ט' באב היה לו יאהרכיט. הוא היה מתהממה שם שבועות אחדים, והוא באים מאנשי העיר לקבל פניו וכו'.
פעם שאלוהו אודות אדמו"ר חזקן. הוא הפליא מאד את אופן לימודו של רבנו ואמר, שהוא ע"ד הרמב"ם. כן שאל מונו על אדמו"ר האמצעי, והשיב, שכתבים על תורה הנගלית לא נשארו מmono, ולכן אין יכולים לדעת, אבל מספרי החסידות שהשair ניכר שהיה בעל מוח גדול.

(שמעתי מהרש"ב ר' שניואר זלמן ז"ל אלטשולדר
שהיה באותו מעמד).

יב

והגית בו יומם ולילה

כ"ק אדמו"ר האמצעי היה פעם בדרכ באיזה מקום, ובנטישתו חזרה אמר להעגלו להאיין בסוסים ויסע. במחירות. כך קרה כמה פעמים שאמר לו





לקוטי ספרותים

קמ

ר' הלל לרבי עם בקשתו, השיב לו: אותו אשלח לרוב בפראיריש? – אוטה אשלח לרוב בפראיריש! וכן היה.

לאחר מכן, הגיע שם איזה גור שביקש להתגיר, וגיירו אותו. אך בסופו של דבר חזר לשווזו, והלשין כמה דברים לשלוונות, ובעיקר נגד החסיד ר' זלמן הנ"ל. הסוף היה, שהגיעה פקודה מהממשלה לשולוח אותו לסייע לכל ימי חייו. וכך היה הרש"ג מדיק בלשונו: נאר ער האט זיך איינגעערט, און אייז נפטר געוווארען פריער [אלא שעלה בידו ונפטר לבית עולמו לפני זה].

— — —

טו

תפילת יום הכפוריות

פעם, ביום כ"ב פברואר, הגיעו המשמש של כ"ק אדמור"ר האמצעי את חילוקו והחזקיק אותו בצפרנים בקצתו משום סחיטה, שהיה כולם רטובים כאילו הוציאו זה עתה מהמים. ובזה הלשון שמעתי מהרש"ג שאמר: זעת חסידים ווי דער רב הירעעוועט פאר איזק [ראו, חסידים, איך שהרב מייגע עבורךם!] – והיה מחליף את החלוק ממשך היום ב' או ג' פעמים!

(הרש"ג ז"ל)

טז

"הרבי לא נמצא בעת בעולם הזה"

פעם, בהיות כ"ק אדמור"ר האמצעי בדרך, לאחר שקיבל הרבה אנשים ליחידות, והשעה הייתה מאוחרת בלילה, יצא המשמש ואמר לחסידים: – מי שרוצה לראות בעת את הרבי כשהוא מתפלל ערבית, יכולם לראותו היטב. נכנסו כמה אנשים בשקט ובחשאי וראו שהרב עומד במאצע החדר ללא שום תנועה. החסידים נתקפו בפחד והחלו לצאת מהחדר שלא לבבל את הרבי. צחק מהם המשמש ואמר, שהרב אינו בעת בזה העולם ולא מרגיש שום דבר.



קלט

כ"ק אדמור"ר האמצעי נ"ע

לנסוע במחירות. בעל-העגלה האיז בסוסים בכל יכלתו, עד שסוס א' נפל. כאשר הגיעו לבתו והרביה נכנס הביתה, לא פשט גם את הבגד העליון אלא מיהר לארון הספרים, הוציאו משם מסכת אחת והתחילה ללימוד בקול. הרש"ג הסביר, שעשה זאת מפני שככל כך גבר אצלו הזמן ללימוד תורה!

יג

גם נושא-סבל היו צריכים לדבר הטעיות

פעם אמר כ"ק אדמור"ר האמצעי למשרתו לייבקא: ניט איזוי טווען מיר. מען האט געדארפט מאכען איז טרעגעערס אין גאס זאלען ריידען חסידות לא נכוון אנו עושים; היו צריכים לפעול שוגם סבלים ברחוב יושחו בדא"ח].

(אני זכר בדיק אם שמעתי טרעגעערס, או בעלי-מלאות אין גאס, וכמוודומה לי יותר ברור ששמעתי טרעגעערס). והעיקר הו, ששיטתם גם את משרתו בעניין הפצת חסידות שידברו גם ברוחבו.

יד

הו זוהר בגחלתן

החסיד המפורסם ר' זלמן זומר היה פעם בליובאוויטש, אצל כ"ק אדמור"ר האמצעי. גם ר' הלל היה אז בליובאוויטש. הרבי צ"ל אמר חסידות, נהוג, ונזכרה מפיו של ר' זלמן: אין היינטיגע חסידות איז ניטה קיין נייעס [בחסידות (=במאמר) של היום לא היה כל חידוש].

כאשר הגיעו הדברים לכ"ק אדמור"ר, התבטה ואמר: ער ווועט זאגען איז אין מײַנע חסידות איז ניטה קיין נייעס – איז וועל עס אין סייביר פארשיקען [הוא יגיד שבחסידות של איז כל חידוש – אגלה אותו לסייביר!] בתוקן כן, ביקשו מהעירה פאריטש מכ"ק הרבי שישלח להם וו. החסיד ר' זלמן ביקש מר' הלל לבקש מהרב ששלח אותו לרוב בפראיריש. כשנכנס





לקוטי ספרותים

קמב

קמא

כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע

חסידית], שהיו בה חסידים רבים בעלי-עבדה ובעלי-דעה בדא"ח. הרב אמר פעם: **געוויל האבען געמאכט פאר א שטאדט ניט דיא רבנים וכו'**, נאר די מלמדים [געוויל עשו אותה לעיר לא הרבנים, אלא המלמדים!]

יט

מקור העצבות

אדמו"ר האמצעי אמרו: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם. "עצביהם" – זיעדרו אומעדיקיט (מל' עצבות), נעטז זיך עדראפון וואס זיין מיינען אז כסף וזהב אין מעשה ידי אדם, שזה עושה האדם בעצמו, וממילא הוא רודף אחר זה וטרוד וכו'. (לקוטי דבריהם חג השבעות תרצ"ה אות י"ט, צד 29 – 28. ועי"ש עוד ביאור הפסוקים בארכיות מעט).

ב

חותר הנאה מעולם הזה

כ"ק אדמו"ר האמצעי אמר: פאר קאליקעס האב איך שווין מיינע חסידים געמאכט; פון עוה"ז קענען זיין קיין הנאה ניט האבען [את החסידים של הפטהי כבר לנכדים. לעומתם, הם כבר אינם יכולים להיות מהעולם הזה].

כא

הספר האמתי

פעם אמרו לכ"ק הרב הצעמץ-צדך שהוא כתבן גדול (א גרויסער שריבער). אמר על כך: לא, חמוי (כ"ק אדמו"ר האמצעי) היה שריבער. וביאר, כתבן נקרא מי שכותב ואינו מוחק. הוא אמר על חמיו, שמעולם לא מוחק שום דבר, ולא נמצא שום מוחק בכתביו. (שמעתי מהרש"ג ז"ל)



כך עמד במקומו משך שעה שלימה, ואח"כ החל ועמד אצל הקיר עד שגמר תפילתו.

יז

עיניהם צופיות

למהחרת, נכנס המשמש למטבח וראה שבעלת-הבית יושבת בוכה ומיללת כמוו על מת ר"ל. הוא נבהל ושאל ממנה מה שקרה, אך היא הוסיפה לבוכות יותר ויוטר. לבסוף אמרה, שלאחר כל הכבוד שהיה לנו שהרב הטאכטן אצלנו – הצלינו אותו במאכל לא כשר.

היא החלה בספר, שהיומ היה אצל איזה אדון, בעל אחזקה, והיכינו לפני סעודת ערב. מרוב הטרודות והבלבולים שהיה להם היום, החליפו את הסירומים, וזה שהচינו בשביל בעל האחזקה נתנו לרבי – – –

אמר לה המשמש: על כך את בוכה? קומי ואראה לך את הסיר עם כל התבשיל בשלימות! מיד הלך והביא את כל הקדרה והראה לה שלא נגעו בה. הוא סיפר לה, כי לאחר שגמר הרבי תפילה ערבית, ההלך והכין בשביilo את השולחן לאכול. הרבי נטל ידו וישב אצל השולחן, ולאחר שהביא את התבשיל, אמר לו הרבי לסלקו מיד מהשולחן. בן אמר למשמש, שגם הוא לא יכול מזה!

(שמעתי מהרש"ג, אבל אמר שהסיפורים הנ"ל הם מסיפורים נפלאים של ר' יעקב קידאנער. הוא אמר שהו מוסמך גדול, ולא כתוב רק דברים ברורים).

יח

חשיבותם של מלמדים

כ"ק אדמו"ר האמצעי היה מחשב ביוטר את המלמדים, והם היו קודמים אצלו לכל דבר. ידוע, שעל העיר געוויל אמרו: א חסידישע שטאדט [עיר





לקוטי ספרותים

קמד

קמג

כ"ק אדמוני האמצעי נ"ע

אמרת עלי לך וכן, ומודיע אתה קורא אותו רב? אלא, שהאמת היא שאני רב, וכל מה שאמרת עלי – שקר.

בסוף היה, שהגוברננטור (שר הפל) גירש את המלשן בחרפה ובוז, ושחרר את כ"ק הרב. (ראה בפרטיות בס' "בית רב", אשר אינו כתעת תחת ידי – הכותב).

כח

גילוי ייחודיה שבנפש

ידעו, שהיה בדעתו של כ"ק אדמוני האמצעי לנסוע לאה"ק טובב"א. אמר לו חתנו, כ"ק אדמוני הצ"צ: ומיי ישאר כאן? אמר לו: דו ביזט דאך דא; דו וועסט בליבען [הרי אתה נמצא כאן ואתה תישאר]. אמר לו כ"ק הצ"צ: רב, הלא צרייך שייהי לו רוחה"ק? השיב לו כ"ק חותנו: וואס איז רוחה"ק – גילוי ייחודיה שבנפש, און דאס האסטו דאך שווין לאנג [מה זה רוח הקודש – גילוי ייחודיה שבנפש, וזה יש לך מכבר!].

(ודיק בזה הרש"ג ז"ל, שבחסידות מובא כמה פעמים שגילוי ייחוד שבנפש הוא למעלה מנבואה ורואה"ק, אך אני נזכר בדיק מה שאמור בזה).

כט

נשמה גבואה

בעת הסתלקות כ"ק אדמוני האמצעי בנייעזין, נעשה רעש בחוץ מהעומדים שם בראותם שרבים מסתלק מהעולם. ואמר הו: גם למעלה צוקים ואומרים, למה צריכים לנשמה גבואה כזו בזה העולם.

(שמעתי מהנ"ל)

כז

פייזור וכינום לרשעים

בנייעזין היו שני אחיהם עשירים מאד. (הם לא היו כ"כ יר"ש, אבל עשו כל מה שביכולתם עבורו כ"ק אדמוני, ופייזרו הון רב בשבייל רופאים וכו').

**כב****"הרין עדיין איןך רב"**

נווה היה כ"ק אדמוני האמצעי, להעbir כל השאלות שהייתה מקבל, חתנו הצמח צדק לעין בהם, ואחר עיינו היה מראה אותם לכ"ק חותנו. מעולם לא קרה שהיא מוסיפה או גורע מאומה.

פעם אירע, שכ"ק אדמוני היה טרוד מאד, ושלח אדמוני הצ"צ את התשובה לתעודה מבלי להראותה לכ"ק חותנו. כאשר שלאו ממנו מודיע אינו מראה לו התשובה השיב, שכבר שלח אותה, לאחר שראה שהיא טרוד מאד. ביקש ממנו כ"ק חותנו להראות לו העתק מהתשובה. לאחר שראהה לו העתק, אמר לו: הלא אשתMITTED לך תוס' מפורתה ביבמות – והראה לו את התוס'. חלהה דעתו של הצמח-צדקה. אמר לו כ"ק חותנו: מה לך נבהלת – הרי איןך רב לעת-עתה – – –

(שמעתי בליובאובייטש)

כג

מאמרו של הרב

כאשר באו הפקידים מויטעבסק לבית הרב לאסרו, נכנס אצלנו הרה"ק ר' נחום ז"ל ואמר לו: שמעתי שאמר לו, עס הערט זיך איז מען וועט דיר נעמען קיין וויטעבסק [מתהלהת שמוועה, שיקחו אוותך לויטעבסק]. ואמר אביו: מען איז געקומען נעמען [באו כבר לקחת]? ואמר לו שכן.

כד

פיו הכספי

המוסר שהלשן על כ"ק הרב – פיו הכספי. כאשר העמידו אותו פנים-אל-פנים עם הרב שייאמר לו בפניו מה שיש לו לומר – התחילה לדבר, ובתוך דבריו התבטה וקרה אותן רבי". אמר לו כ"ק הרב: הלא עכשו





לקוטי ספריים

קמו

בננו, הרה"ק ר'ג, נבהל מאד מדבריו – מודיעו הו אומר
כ ש ת ח ז ו ר, ולא אמר כ ש נ ח ז ו ר. לבסוף, אמן חזר
בעצמו, כי כ"ק אביו נסתלק ב涅יעין ביום ט' כסלו תרפ"ח.
(אינני זוכר אם שמעתי זה מהרש"ג ז"ל, אבל בד"כ זה היה מפורסם
בליבוואויטש. – הערת הכותב).

לא

הסתלקות שכזו

כ"ק אדמור"ר הצע"צ אמר אודות הסתלקותו: הסתלקות כזו לא הייתה
מיימת הרшиб"י ע"ה. ואמר: עד האט שווין חסידים און זאגט שווין חסידות,
מעהר ניט וואס בריפעלעך פעלט [יש לו חסידים ואומר חסידות, אלא מה,
שמכתבים חסידים].

לב

מודיע לא נתפרם يوم הנגאולה?

ידעו אצל חסידים הסיבה שלא התפרנס כל כך يوم האגולה של י"ד
כסלו, יום שחورو כ"ק אדמור"ר האמצעי, כי שעשו חג גדול ביום י"ט כסלו
– כי יציאתו לחפשי לאחר המאסר בויטעבסק הייתה בשנת תקפ"ז; ובשנת
תקפ"ח, ביום ט' כסלו, נסתלק, ولكن לא עשו פירוסום כל כך מיום החג, כיון
שנסתלק يوم א' קודם חג יציאתו לחפשי.

לג

ספר התורה שנגאל משריפה

הרה"ק ר' נחום, בנו של כ"ק אדמור"ר האמצעי, סיפר פעם: מספרים
מופתים וכו', אני איני יודע שום דבר, אבל זה ראייתי בעיני: פעם פריצה
שריפה באهل כ"ק אבוי נ"ע. אנשים באו לכבותה, ואני נכנסתי להצליל את
ספר-התורה שהיא שם. לא יכולתי לגשת אל ארון הקודש ולהוציא את
הסט", כי האש הייתה חזקה מאד. בעודני עומד ומתחפש עצה איך להצליל

קמה

כ"ק אדמור"ר האמצעי נ"ע

הם שאלו את הרביעי על איזה עסק שרצוו לעשות בשותפות, וכ"ק אדמור"ר
עונה להם: פיזור לרשעים, הנהה להם והנהה לעולם. כינוס לרשעים, או
לهم ואוי לעולם, ואני אתן לכם עצה על כינוס?
בנו הרה"ק ר' נחום דחק אותו מעט ברגלו, ואמר: נחום קוועטשט מיר
די פוס, שלא היה שייך עוד לעלמא דין.

(שמעתי מהן"ל)

כח

מיתת נשיקה

הרופאים אמרו שכבר נסתלק, ואילו המקורבים שעמדו אצלם אמרו,
שיגשו לו נייר ויתנו לו עט ביד. לאחר שהניחו לו את העט ביד, מיד
התחל לכתוב חסידות, וגמר את הכתיבה בתיבות לאור אוור חי החיים
ב"ה.

כט

חטירות במקום דם

חתנו, כ"ק אדמור"ר הצע"צ, אמר עליו (בזה"ל שמעתי): ביום שוער אייז
דער חיוט גשמי געווען חסידות, אז מען וואלט אינגעשניטן א פינגער,
וואלט ניט געגאנגען קיין בלוט נאר חסידות. (אצל חותני, חיותו הנשמי^י
היתה חסידות. אם היו חותכים באצבעו, לא היה נזול דם אלא חסידות).

ל

עיניהם צופיות

כ"ק אדמור"ר האמצעי, בנסעו עם בנו הרה"ק ר' נחום, עברו דרך האמעל,
שם שימוש בתור רב, הרה"ג המפורסם החסיד ר' אייזיק ז"ל. בתוך הדברים
שדבר עמו אמר לו כ"ק אדמור"ר דברים חריפים מאד. אמר לו בנו הנ"ל,
מודיע הוא מדבר כך? ענה לו: אל תפחד, אתה תורה איך יקרב אותך
כשתחזור הביתה.



14 / תשורה לחתונת מנחם מענדל הכהן ודבורה לאה שיחיו פערלאו



לקוטי ספרותים

קמחי

קמץ

כ"ק אדמור' האמצעי נ"ע

לאחר חיפושים יסודיים נמצאה לבסוף החבילה והכסף, אך התחרט על הנדרים שנדר (בטענה, שזה כמו נדרי זירוזין, או נדרי שגגות, או סתם חזר). כן התחרט ממה שהבטיחה לתروم עבור שמן לנר-תמיד שלל האهل. נעה ואמר על כך הרה"ק ר' נחום צ"ל: דעם טאטען וועט זיין ליכטיג אויך אן זיין מתנה בשבייל הנר תמיד (לאבא יהיה אוור גם ללא המתנה שלו עבור הנר-תמיד).

(מחנ"ל)

את הס"ת – נתגלה לפני כ"ק אבי נ"ע עם הס"ת בידו. הוא מסר לי את הס"ת, ומיד נעלם מעני.

(Maharshag ז"ל)

לך

חכמים הזדרו בדבריהם

בעיר ניעזין (מקום מנוחת כ"ק אדמור' האמצעי) היה עשיר אחד שנזרקן מפיו אויזו מילימ על כ"ק אבי וועלוי – ספר בנו הרה"ק ר' נחום – בבואה העשיר לbijתו והתישב ליד השולחן לאוכל, קפץ עליו חתול שהתיישב על חיקו. הוא זرك אותו ממנהו, אך שוב קפץ וישב על השולחן; גירשו אותו – ושוב חזר והתישב על גבו ותחב צפרניו בצווארו. שוב ושוב החלו לגורשו מגופו, אך לא ירד ממנהו. חשוו לקחת אותו מעל גופו בכח, מכיוון שתחב צפרניו בצווארו, ואם יקחווה בכח, עלול היה לקרוא את הסימני בצפרניו.

וממשיק הרה"ק מוחר"ג בספר: העשיר הבין מיד על מה ולמה קרה לו זאת, וביקש שיילכו מיד לבקש מהילה ממנו. השבתי להם, כי מקפידא שליא לא יקרה שום דבר, אלא בדבריו הקשים שהتابטה על כ"ק אבי נ"ע, لكن מוכרכה הוא עצמו ללקת על האهل ולבקש ממנו מהילה. כך היה, שהקל בעצמו על האוהל והתלוו אליו כמה אנשים. הוא ביקש מהילה מהרבי במעמד כלום, ומיד הרפה החתול ממנו וקפץ על הארץ.

(מחנ"ל)

לה

כל נdry ואפרי

בניעזין היה עני אחד שנאבדה לו חבילה בה שמור כספו. הוא החל לצעק ולבלכות, וגם נדר שם ימצא את האבידה, יתן סכום חשוב עבור החזקת בית הכנסת ועוד. כן נדר, שיתן סכום מסוים עבור שמן לנר-תמיד שלל האهل כ"ק אדמור' האמצעי.



בלתי מוגה

ב. ב"ד. חלק משיחת יום ד' פ' בשלח, יו"ד שבט, ה'תשכ"ה.
יא. בהמשך להמذובר לעיל (ס"ו) אודות הדפסת הזכרונות של רביינו נשיאנו, בעל הילולא – ביקשו גם מכמה חסידים מהם ירשמו את זכרונותיהם, מה שזכרים עצמם, ומה ששמעו מזקני החסידים, או בכלל מאנשים נאמנים, סיפורורים בעלי תוכן, שנוגעים גם לרבים...

יב. בין הסיפורים שהגיעו מהרב ר' מרדי הכהן פערלאו¹, שהיה כמו בתומכי תמיימים שבליובאוויטש, ישנה "איירה" ("אי וארטוי") ששמע מהמשגיח, ר' מיכאל בלינער (שהיה נקרא ר' מ"ד ערך אלטער, ר' מ' נעוולער), אחד מזקני החסידים בזמנו.²

ומקדמים בספר אודותיו – כדי שנדע את ה"צירור" שלו – שכאשר הי' מצב דחוק בעניינים הכספיים של הישיבה, ומצד חלישות בריאותו לא הי' יכול ללמד את השיעור חסידות שהי' רגילה ללמד, וחשוב האם צריך ליתן לו תשלום מלא כאמור – אמר כך אדמור' (מההורש"ב) נ"ע, אבי של בעל הילולא, שעצם ההסתכלות עליו שווה את התשלומים... עצם העובדה שיהי' מצוי בין התלמידים והמחונכים, והם יראו את ה"צירור" שלו ואופן חיו – הרי זה החינוך הטוב ביותר, ולכן הרי זה שווה את מלאו תשלום הכספי השונים לו, מבלי הבט על כך שכספי הישיבה היו חשובים ביותר, ובגלל זה הי' חסר שלם למישחו אחר שהי' יכול לומר שיעור נגלה או חסידות וכיוצא...

ובכן: אחד העניינים שר' מיכאל הי' נהג לחזור ולומר לתלמידים – ואולי נמצאים כאן כאלו ששמעו זאת ממנו – שכאשר לומדים חסידות (ומזה מובן גם בענוג ללימוד התורה בכלל), הרי זה צריך להיות לא כמו תלמידים או קוראים מכתבים זרים ("פרעםדע בריוועעלעך"), מה שקרה ב"שמות", אלא צריך לדעת שהדברים מכונים אליו ("דאש מיינט מען אים"!?)...

וביאר זאת ע"פ משל:

פעם היו "ישובי ניקעס" – יהודים שלצורך פרנסתם גרו ביישובים שבהם היו מעט יהודים, או אפילו לבדים. ובמשך הזמן, הנה בגל הנитוק מסביבה היהודית, והעדר האפשרות למדוד בישיבות וחדרים, היו ביניהם כאלו, שלמרות היותם יראי שמיים גדולים (כפי שהי' המצב פעמי אל ה"ישובי ניקעס"), הנה העדר הידיעה הי' אצלם עד כדי כך שלא ידעו לקרוא.

פעם הגיע מכתב ממוקם רוחוק לאחד ה"ישובי ניקעס", וכיוון שלא ידע לקרוא, הביא את המכתב ל"ימלמד" – כפי שהי' או הסדר, שכמה "ישובי ניקעס" היו שוכנים מלמד עבור ילדיהם, והיו מושיבים אותו במקום שבו היה במרקח שווה לכל היישובים שבביבה, כדי שהי' נוח לכל ה"ישובי ניקעס" שבביבה שיש להם ילדים – כדי שה"מלמד" יקרה עבورو את המכתב.

כאשר המלמד התחליל לקרוא את המכתב – וכך רץ המלמדים פעם שהיו קוראים כבדיע, ללא נקודות... ובהטעמה – התברר שתוכן המכתב הוא שאביו של ה"ישובי ניק" נפטר, לא עליינו, וכשקרה זאת, התעלף ה"ישובי ניק".

והי ר' מיכאל מסיים – מספר הרב פערלאו – ואומר לתלמידים :

לכארה אינו מובן: את המכתב קרא ה"מלמד", ואילו ה"ישובי ניק" לא ידע לקרוא מה כתוב

1) נדפס לאח"ז בספרו "לקוטי סיפוריים" ס"ע תלח ואילך (בחוצאת תשס"ב). וראה גם מכתבו כך אדמור' שליט"א אליו (כמו מהם נדפסו בתחילת הספר), אודות ערכות והדפסת הספרים: כ"ד אייר תשכ"ד ("כמדמה עיתוי מכבר. בכל אופן: פשות – שימושיך בהן (וכל המרבה ומפרט ה"ז משובח) וכיודע דברי כ"ק מוויח אדמור' בזוה, וירושמו כפי שנזכר עליון ואחיך יכול לסדרו ע"פ סדר זמינים"); י"ב-י"ג תמוז תשכ"ד ("פשות שנכונה ובמאד ראשימת הספרים ועל מנת להדפסם במשך הזמן – ומה טוב בהחוספת ציון המקור (ממי שמע וכיו"ב)"; ימי חנוכה שנה זו (ו"מאשר קבלת הרשימות שלו ות"ח על הקורת רוח שנגארם בקריאתיהם, עאכ"י כישיסדרו قولם .. ולרך בקרוב על מכוגמר דרישמות הנ"ל כי קומטוריס אלה ולהתחליל אח"כ בהמשך שלחם"); ועש"ק כי תשא שנה זו (ו"ביברכה לבשוו"ט .. וכן – שמעלה (וברבו) על הכתב מסיפוריו וענני רבותינו נשיאנו וד"חסידים הראשונים" של כארוא מהם – כן יוסיף וויסוף מתוך בריאות ושםה").

2) ראה אודותו – הערתת כ"ק אדמור' שליט"א בסה"ש תורה שלום ע' 39. וראה גם תומ' חי"ד ע' 193. וש"ג.

במכתב – איפלו אילו המכתב hei עם נקודות, ועכשו כי בהיותו ללא נקודות, וא"כ, לכורה hei צריך להתעלף מי שראה והבין מה שכותב במסמך, ולא מי ששמע את תוכן המכתב ממישו אחר, ואעפ"כ, מי התעלף? – לא ה"מלמד", אלא ה"ישובני"!?!?

אך התייחס על זה הוא – שאצל המלמד hei זה היהודי זר, ואילו אצל ה"ישובני" – הרי זה אביו ("ידאס איז זיין טאטען")!...

והנמשל מובן:

כאשר מישו לומד חסידות וחושב שהזהו "אבא של מישו אחר" – אזי יכול לומוד חסידות, לקרוא נכון ולדעת כל מה שכותב, גם ללא נקודות... ואעפ"כ, הוא לא יתעלף;

משא"כ כאשר מישו שומע איפלו את לימודו של חברו, אבל הוא יודע **שאליו מכונים הדברים**, וזהו "אביו שבשמים" – אזי יתעלף!

וכן הוא בנוגע ללימוד התורה בכלל:

לימוד התורה מצד עצמו – הרי "תלמוד תורה נגד כולם"³, אבל עפ"כ, יש צורך בהדרכה – לידע שאין זה באופן של לומדים עני שি�ינו ב"שמות";

– אדרבה: התורה "לא בשמות היא"⁴, אלא ניתנה למטה הארץ –

וכאשר לומד בתורה "אם בחוקותי תלכו", "שתהיו עמלים בתורה", אזי "וונתני גשמייכם בעטם"⁵ – צריך לדעת שאין זה באופן הדברים מכונים **لتנאים** שכתו באת ה"ספרא", או **לש"י** שambil את דברי הספרא, ואילו הוא, רק "לומד" את הפסוק בחומש עם פירוש הספרא או פירוש רש"י, אלא הדברים מכונים אליו, ואילו התנאי הוא ה"מלמד" שקורא ומפרש את הפסוק ותרגoms אותו בשפה שלו, שידע, שהכוונה ד"בחוקותי תלכו" היא, **שהשומע צריך להיות عمل בתורה**, ואז – **"וונתני גשמייכם בעטם".**

ג. עניין זה מהו "לימוד זכות" (אבל, אווי ואבוי ללימוד זכות שכזה) וגם "פירכא":

יש מי שטוען, שהוא לא צריך לעסוק בהפצת המיעינות חוצה, או בהפצת היהדות חוצה, ולא צריך להדר בדקוזק קל של דברי סופרים – כיון שি�ינו היהודי מבוגר ופיקח ממנו, וגם הוא לא עושא זאת...

הוא יודע אמנם שהפצת המיעינות חוצה תביא את המשיח, אבל, לא אליו מתכוונים שהוא יפי, והוא יביא את המשיח; זה לא ה"עסק" ("ቢזונעס") שלו; עליו לקרוא את ה"מכתב" בפני חברו, ולמסור לו שהבעש"ט כתוב שכאר "ייפוצו מעינותיך חוצה" אזי קא אתי מר דא מלכא משיחא⁶, ולאחריו שקרה את המכתב בפני ה"ישובני", מסתלק וועשה מה שרצה...

יש אמנם ציוויו "ואהבת לרעך כמוך"⁷, ו"כי תראה ערום וכסיתו"⁸, וכדייתא בתנאי דבי אליו רבה⁹, שכאר רואים היהודי ערום מתומם"ץ, צריך להלבשו טלית וכו', כפי שמאיריך בפרטי המצווה, והוא קורא את דברי התנדב"א, ומדפיס ופרשס זאת, ואומר זאת ב"דרשה" וכו', אבל, שהוא יתעלף? – מה זה שייך אליו?! זה עניין שקרה ב"שמות" או ב"ארץ", ואילו הוא נמצא בין השםיס

(3) פאה פ"א מ"א.

(4) נצחים ל, יב. וראה ב"מ נט, ב.

(5) ר"ב בחוקותי ובתו"כ (ספרא) ופרש"י עה"פ.

(6) אגה"ק דהבעש"ט – כשייט בתרחלו. ובכ"מ.

(7) קדושים יט, יח.

(8) ישעי' נח, ז.

(9) פכ"ז.

לא...
ארץ

ובכן: היהודי הניל חושב שמדובר אודות "אבא של מישחו אחר", ובמילא, כאשר פלוני טועה, אין זה "תירוץ" שכן צריך גם הוא לטעות!

וזהי ההדרכה הכללית – לידע שמדובר אודות "אביינו שבשמים", האבא האישי של כאו"א מישראל, ויש להזהר מהמעמד ומצב ש"אבי ואמי עזובני"¹⁰, כנראה בלקו"ת¹¹ שיכול להיות היהודי שמנצא במעמד ומצב ש"אבי ואמי עזובני", רחל, שאין לו הבנה והשגה כלל. – אמנם גם אז הנה "ה' יאספני"¹⁰, ו"אין לך דבר שעומד בפני התשובה"¹², אבל עפ"כ, עליו להרגיש את הכאב מזה ש"אבי ואמי עזובני".

צריך לדעת שהדברים מכונים (לא פלוני, אלא) **אליו** – במכ"ש וק"יו מהסבירו אודות אדמוני¹³, שכאשר מישחו בקש ממנו "תיקון" על עין שהי' שלא בערך כלל לגדר האנושיות, "תפס" מיד, שכיוון ששואלים אצלו, הרי זה סימן שהוא בעצם צריך לתקן דבר-מה.

אלא שאדמוני האמצעי hei' צריך להתענות כמה ימים, לבכות ולומר תהלים, עד שנתגלה לו מהו הענן שעליו לתקן; ואילו הוא, כאשר יחשוב על עצמו, לא יctrיך להתענות ולהתיגע, כי אם "דעת לנבע נקל", ו"אפילו בהתבוננות קלה" – כלשון התניא¹⁴ – "יתפוס" מה חסר אצלו, ומה יכול לצריך לעשות.

אבל צריכה להיות הנחה כללית, שככל דבר שקורה בדי' אמותיו מכון אליו ("מי מינט אים"); יכול להיות שהכוונה גם להזלת, אבל בעיקר – אליו, וכדברי הבעש"ט¹⁵ שככל דבר שיהודי רואה או שומע הרי זה הוראה בעבודתו להקב"ה.

יד. לכורה: מה מוסיף כאן ה"משל" – הרי זה דבר פשוט?

אך ה"קונץ" הוא – שגם לאחרי שומעים את המثل, וידועים שזהו דבר פשוט, יכולים להמשיך לחשוב שזהו ה"אבא של מישחו אחר", ואילו הוא ה"מלמד" שקורא את המכתב, והוא קורא במכتب הא גופא – צריך להזהר שלא לטעות, אלא לידע שזהו ה"אבא שלו", ואילו מכונים הדברים,

– וכפי שהיו אמורים פעם בנוגע לדין ש"אין מיסיחון בסעודה"¹⁶, שהוא גופא "אין מיסיחון בסעודה"… –

ענין זה גופא – הוא רק "קורא" במכتب עבור פלוני, ולא יתכן כלל שהדברים מכונים אליו. וכל זה למה – בגלל ששכנע את עצמו שזהו "האבא של פלוני", והוא רק ה"מתרגם", ה"מלמד", צריך לקרוא את המכתב עבור ה"ישובני"…
ואם יאמרו לו שה"ישובני" יודע לקרוא בעצמו – יהיו ברוגז, שהרי הוא ה"מלך"; במא מתבטאת ה"למדנות" שלו – באמירה לזרות, ואילו בנוגע לעצמו, לא שיקד שיתעלף – הוא "בעל מוחין"… ואין הדבר שיקד אליו כלל...

(10) תהילים כז, יי"ד.

(11) דרושי ש"ש סז, א. שמע"כ פט, ב.

(12) רמב"ם הל' תשובה ספ"ג.

(13) ראה אג"ק אדמוני מהוריינץ ח"ג ס"ע שעת ואילך. וש"ג.

(14) אג"ת ספרי"ב. ועוד. פמ"ב (ס, ב).

(15) ראה כתור שם טוב (הוצאת תשנ"ט) בהוספות סרכ"ג ואילך. וש"ג.

(16) תענית ה, ב. נת' בלקו"ש חל"ה ע' 232 ואילך. וש"ג.

18 / תשורה לחתונת מנחם מענדל הכהן ודברה לאה שיחיו פערלאו

מכותב כך אדמור' נשיא דורנו לאביו-זקנו של החתן, שבסוף הוסיף בכתיב'ק עניין בדאי'ח (המכותב עם הוספה נדפס באגדות-קדושים ח'ב אגדת שחן – ע' רצב-ראג').

Tel. PResident 4- { 0507
1366

מִרְכָּז לְעַגְיָנִים חֲבוֹד

Merkos L'Inyonei Chinuch, Inc.

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

RABBI JOSEPH I. SCHNEERSOHN,
President

כ"ק אדמו"ר שליט"א מלובבאוויזש,
נשיא

Chairman, Exec. Committee
RABBI MENDEL SCHNEERSON

ו"ר ועד הפועל:

Director

מג'וא +

Executive Secretary
NISSAN J. MINDEL, M. A.

ב"ה ב' שבט, תש"ח

מזכיר ראש .
גיסו י. מינדל

כבוד הרה"ח הורוויח איב"א ברו"ם וכו'
מהדור"ם סי' הבהיר

שלום וברכה

מכתביו מירום ה', פ"ח ו' חכמת נתקבלו. ווישר بعد הודיעו
מצבב החנוך במחנו. ובוחן כן יעשה גם לימים הבאים.
בעתיד הקרוב יקבעו אצלם שלוחינו הרבנים הוויח פוזנער
ובוימנガרטען, ימסרו פיש מאיך מוויח אדמור"ר שליט"א ויורדיעו
אותם מהנעשה פה בכלל רביעני המליה לסביבתו בפרט. ותקותנה
אשר יהנו בבורם - הנוסעים מכם ואתם מהנוסעים. כן ייביאו
אתם, אם לא יהיה מניעות צדריות, מספרי הוצאותינו אשר
מכבקש אודותם במקתבו. זאת אחד של היצץ נשלה לו מכאן עיי'
פוטט. כן מוסג'יף הקונטרס ליט"כ ופושגראפעה מכתב כ"ק
מויח אד"ש בזוגע להדפסה. ומטבו לאשר קבלת התבילה.
אורי יש אצל או ידוע לו מי שיש תח"י באוריחסדים
הזכנים על התביה, משיחות כ"ק אדב"ע שלא בכensed בתורת שלום,
רשימות שיחות משנות תרפ"א - תרפ"ז, אנא להודיעני, כי
מחפש אני זה זמן את הביל, ותקותי שירשה כ"ק מוויח אד"ש
להויל אחריו הגעה האפשרית. ויהי' בזה מוצאי הרבים ותיה
אל שרתון.

המסרים באיחול כתים

המכתב נשלח באגדות-קדושים חכ"ד אגרת ט' פ"ח – ע' ס"ה. החוספות – שם ע' ס"ו.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחים מענדל שנייאורסאהן ליובאואויטש

770 איסטערן פארקווויי
ברוקליין, נ. י.

ב"ה, י"א שבט ה'תשכ"ו
ברוקליין, ב.ג.

הריה"ג הרה"ח איב"א נו"ב כו'
מור"ה חיים מרדכי שי' הכהן

שלום וברכה!
מאשר הנני קיבלת מכחבי מיום ד' בטבתה א'.
ויהי רצון שיבשר טוב בתוכנו.

והרי באנו זה עתה מיום העשורי בשבט, יום הסחלהות הילולא של כ"ס מ"ח אדמ"ר זצוקלה"ה נבג"מ ז"ע, אשר על הציון הק' שלו זצירוהו.

והרי, בלשון בעל הילולא: גבורי ישראל, מגני הארץ, גם בהשיבות פשוט אל חיק אביהם שבשמי, אשר לו משלימים נפשותם (מד"ר בראשית פ"ק בתחילת הגה לא זה בלבד שלא יפרדו מעל צאן מרעיתם, הנה עוד מתרפסים להדורם כסא מרום, להתייצב לפני ה' רם ונשא, להגן על עם ישראלן (ע' מד"ר בראשית פמ"ד, ה') לדרכו רחמי וחסדי האב על בנו, עמו ונחלתו.

בברכה גודו ורחל

בלשון בעל הילולאן: במקבילה ליום הייאצ"ט הראשון של כ"ק אבינו' אדמור"ר נ"ע (נדפס בס' חכמי ישראל - נינו יארק, חרפ"ד - לב, א'). **גבורי ישראל, מגני הארץ להגן:** השינויים דגבור, מבן ולהגן כו' - עיין שהשדר עה"פ אלף המגנוז. שטחי הגבוריים ובאזור התורה לה' צמ' צדק" (שהשנה שנת המאה להסתלקות הילולא שלו) פ' אך ד"ה שכרך הרבה מאד. **לא זה בלבד:** להעיר מסוטה (יג, טע"ב): לא מה משה.. מה להלן... אף כאן. ובדוח"ב קעד, סע"א. **ישורון:** ראה בר' וישלח רפע"ז: ישורון נאים ומשובחים. לקו"ח נצבים (מה, רע"א). אויה"ת להצ'ץ פ' ברכיה (ע' א' חחן ואילך) בארכוכה ושם (ע' א' תחת): ישורון כולל יעקב וישראל יחד כו' שעשו' המליך בעצמו ח' כו' שירה כו' שירנו כו' בנוען פשטונה כו' מכתבר הכללי עד בחיה' המלכות. ולהעיר אשר חרגומו (דברים לב, ה) באונקלוס - "ישראל", בירוש' - "בית יעקב".

לכתבו בעניין הדפסת החד"ת שלו בענייני גטין, עגוננות וכו' - בכלל נכוון הדבר ומכו"כ טעםמים. אלא - כיוון שכל כי"ב בעיקרו שיקר לרבניים מורי הוראה וכו' - יש להתייחס עמו פהן".
להערכה בלקוטי תשלח (מב, ב) דנדנה וזבחה במימים חיים - זהו לדעת בו"ב מהගאננים וכ"מ בזוח"ג (אז, בז) נמקצת מהנו"ל נסמננו בהערותי ללקו"ת שם (לפ"ט) וזהו סוף הילוך הילוך הילוך.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנוחם מענדל שניאורסאהן ליוכאואויטש

770 איסטערן פֿאַרְקוּוֹויִי
ברוקלין נ. י.

ג

להעתרתו בליךו"ת נשא (כט, ב) שמנחת נדבה מביאה בכפייפה שזהו דלא כמפורש בסוטה (יד, ב) דפסול – הרי מפורש שם שהטעם דהקריבתו נא לפחחך גו', ואיסור זה **איןנו** מן התורה (כס"מ הל' איס' מ פ"ב ה"י) (ודלא כי"א מהאהרונים דאיסור מה"ת – דלפ"ז איןנו מובן הא דעתנים מביאים ? כורין בסלי נצרים של ערבה (בכרורים פ"ג מ"ח) שבודאי פחותים מנצרי דקל (דהינו

• **פְּנִימָה** הַכִּינְרוֹן שֶׁל פָּתָח לְפָנָיו אֲבִי הַמִּזְגָּבָה אֶת כ. 5.

הרה"ח הרה"ת ר' בצלאל ז"ל ווילשאנסקי, אביו-זקנו של החתן

מכתב מכ"ק אדמ"ר מוהרי"צ נ"ע ומכ"ק אדמ"ר נשיא דורנו. המכתב השני נdfs (מהעתך המזיכרות) באגרות-
קודש חט' ז אגרת ה'תקב (ע' קכח).

**RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N.Y.
SLOCUM 6-2919**

יוסף יצחק שניאורסאהן ליובאָוויטש

ב"ה ב' כסלו תש"י
ברוקליין.

ידידי ווֹחַ אֵי"א מוח"ר
בצלאל שי"ב זוילשאנטקי

שלום וברכה!

בזה הנו מבקשו להחכזען בכחצעה
אשר חלמידי יקירי וחייבי יקבל את מרחת השו"ב
הראשי בעיר סידני באוסטרליה וחננו יידידי
ר' שמעון שי"ב ש"ב ימלא את מקומו בשופרארטאן
ויש ל��ות אשר מהסידור באופן בזהה תהי' בעזרתו
ית' טוביה גודלה להכלל ונם לו ולב' בשי' בפרט
ולכשידיעוני החלתו החיבבית אבקש את יידידי
חרה"ג מוחה"ר אשר שי' אברמסון להשתדל בזה
וחשיית יחזק אה בריאות זבריאות ב"ב יחו'ז
ויצלייהם בהדרוש להם.

ב' ב' כט' נ' י' הארכט' ו' ג'

כתר נסיך קדושים

וילשאנסקי=מעלבזון.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מונדל שניאורטשאָה
ליובאָוויטש

770 איסטערן פֿאַרְקּוֹויִ
ברוקליין ג. י.

הרחה"ח אי"א נז"נ וכ"ו
סוחה, בצלאל שי' שז"ב

ב"ה, ז', כסלו תש"ח
ברוקליין

שלום וברכה!
לאחרי הפסקה הבי' ארוך נתקבל מכחמו מר'ח כסלו פ"ג,
שיקרה בעת רצון על הציוון התק', של ב"ק מ"ח אדרמ"ר זצוק לה'יה
נונג'ם ז"ע, ויהי רצון شبשר טוב בחוכנו.

תקוח' אָף שאין איש כותב ע"ז, שבעוד מועד הכירנו
ומכינים קכניים לפיצול ימי כסלו בכל, ז' יומם הבה"ר ז' כסלו ד"ה
לחכמ'יות ודרך חכמ'יות בהיחוד, ולעשות את זה ברצוק הלשון הפטח
המעינות חוץ, הפטח דזקא מעינות דזקא וחוצה, מבואר עכ"פ
בקיצור במ"א, ואין לך דבר העומד בפני רצון, ויהי הנס ז' שבשנים
שעברו הראה, שבכל שהחכנית מפורת ומברורת בעוד מועד יש מקום
להצלחה י' וחר.

לפלא בכל, שכנראת אי'ן אנ'ש שבמעלבזון מחונינים כל
וככל בהנוגע לבני י"הראל שבאו יטראלי א' שבמקומות מומבוּן שהפלא
גדול עוד י'וחדר-בנהנו גע לאלו שנקראים נרווח להאריך, שהרי אלן שקרם
בשם זה בודאי איזוקים, אלא שעיל הנרווח להוציא זה מן הכל אל הפלא.
וכשאין עוזים ז' עוזים ז' מעילת בשליחות ר'יל ז' שובים י' שנם במדין
שבודאי גע לא רוחקים הם י'וחדר מהתוואר חזקה, וא"כ-ז' חיל הח'וב דהפטח
המעינות. ועוד זאה-זאה מעכבר ביאת משיח צדקנו, ווה' שיבבה של כל אחד חחת
גפנו ותחאנחו, אפי'לו היגען וחתנה ברוחניות, (עדין לקו'ת לג', פרשיות
בראשית כ' ג', בזאנט נטה, גירוכ' גזע-מ').

אין זה מחליפה כלל וכל חובה בהפטח האמורה.
[Handwritten signature]

הרחה"ח הרה"ת ר' ארוי לייב ז"ל ליפסקאָר, זקנו של החתן

ד' מכתבים מכ'ק אדרמ"ר מוהר"ץ ז"ע. (ג' הראשונים נעהקו מהעתקה. הרביי - כפה'ו מהעתק המזיכרות).

ב"ה. ז' אדר תש"ח.
ברוקליין.

ידידי וו'ח אי"א מוה"ר לייב שי' ליפסקאָר

שלום וברכה!

בمعנה על כתבו מל"ד בטבת העבר. מז"ט بعد הבן שנולד להם. יגדלוהו עם
שאר ילדיהם יהיו מתוק בריאות הנכונה והסתדרות טוביה בגשמיות וברוחניות
ויצילוחו בעבודתו הק' להעמיד תלמידים יראי אלקים ובעל' מדות טובות.

הדו"ש וمبرכם בג"ר

ב"ה. כ"ח ניסן תש"ח.
ברוקליין.

ידידי וו'ח אי"א מוה"ר לייב שי' ליפסקאָר

שלום וברכה!

התענגתי לדעת מיסודם של המוסדות לחינוך כשר במחנים, התלמוד תורה

ובית הספר לנערות "בית רבקה".

השם יתברך יברך את המלמדים ואת המורות, את התלמידים ואת התלמידות, את הוריהם ואת כל העוסקים בקיום המוסדות והרחבתם והמסייעים בהם, ויצלחם בכל הצורך להם בגשמיות וברוחניות.

הمبرכים להצלחה בעבודתם בגשמיות וברוחניות

ב"ה. ג' תשרי תש"ט.
ברוקליין.

ידידי ור' א"א מוה"ר אריה ליב שי' ליפסקאָר

שלום וברכה!

בمعנה על מכתבו מג' לחיש אלול העבר, ישע עם ב"ב ייחיו צלהה לאה"ק
והשיות יtan לו ולב"ב ייחיו נסעה כשרה ויבאו צלהה ויסטדרו בסדר טוב
בעניין של פרנסה.

הمبرכים בחתימה וגמ"ת בג"ר

בְּנֵה בְּנֵי תְּשִׁירִי אַשְׁרְתָּ
בְּרוּקְלִין

ידידי זונ"ח א"א סופר
לייב שי' ליפסקאָר.

שלום וברכה!

כפערת על בתבו אוזנות העצם ונטולות
קוראייניטש דמיין על אוזנות וטיעות לאה"ק נ"ז בראָז
מקבלו או האצופא צחטנו כנולכם עט ב"ב ייחיו אַשְׁרְתָּ
יתן לבולכם נס"ע טובה וכshoreה בכל הפרושים
ונבניאכט צלהה לאה"ק ח"ו אַשְׁרְתָּ
ובצדאי נמצאים שפה אן"ש אלטהייד קומכֿ הדריסיט
לייזגאָז יאנז נזבנה אמה אחותיכו על המזדרזת
דוחורה ועבונדת הטעידות.

הסידר



משפחה הרה"ח הרה"ת ר' אריה ליב ליפסקאָר התכוונה לנסוע (מחנה הפליטים בגרמניה) לארצות
הברית, וכבר ארצה את רוב החפצים והמטלטים ושלחה אותן בספינה לאה"ב. אך לנוכח הוראת כ"ק
אדמורי"ר מוהרי"ץ נ"ע פתחו מיד בהכנות לנסוע לארץ הקודש.

באחד מכתביו כ"ק אדמורי"ר מוהרי"ץ אל הרוב ליפסקאָר בקשר עם נסיעתו לאה"ק כתב אליו
הרבי "ו אתה ובניך תהיה נורות הארץ".

הרה"ח הרה"ת ר' פרץ זיל מאצקין, אביה-זקנה של הכללה

מכتب מק' אדמור' מוהרי"ץ נ"ע לאביה-זקנה של הכללה. (באגרות-קדוש ח"ג אגרת ה'ז (ע' תקיג) נדפס מכתב זה בהשמטה השם וכו', בתאריך ד' ח' טבת. ובהערה שם צינו ש"הסגנון הו, כנראה, עדין לא סופי, וחסרים בו תיבות הקשר".)

**RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ**
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13. N.Y.
SLOCUM 6-2910

**יוסף יצחק שניאורסון
ליובאוויטש**

ביה, יי"ג טבח חש"י
ברוקלין.

ידידי הנכבד ויה איה מובהיר פרץ פ"

שלום וברכהך

במשמעות כלכמך ובני ביהכם ייחיו ויחן לכוכבם פרנסת טובה בחרחה, פרנסת גשמי ופרנסת רוחניתך. על דבר הסדר דעתך סענער ייחיו לסדר א' קדוש החזונות בכל שיק מטעם להיזמת עסוקים עבורה בכל ימי השבוע וסחדרים בביה' הבינ' איזה שעה ומדברים בעניני סיפורים הסעודריך לענייני שמירת הסודות וברוך ממילא גיט דעם א' ועם' אין אידיעשקייט, הנה ברבות חזהו על ראשי המהוועדים ובני ביהם ייחיו.

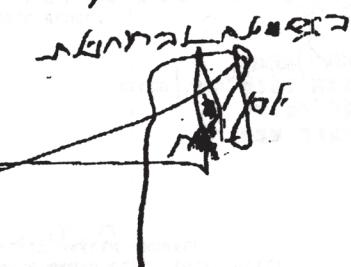
מכחמו זה הזכירני על הנזום הרוחני אשר זכינו בחסדו יי' להחוננו בעניכח חי' קדש בוז בiek איזמו"ר הרה"ק זצוקלה"ב נבג'ס זי"ע בזום גדיי' הרנ"ט בעת חזרת מאמרי ר'יה בגב' אוד עניין יחרון הדיבור על כל זמדות.

והואיל לטספר אשר באחד מסامرיה דשנה חרמ"א הוזאי הור בiek אביו איזמו"ר הרה"ק זצוקלה"ה נבג'ס זי"ע לטספר לו מה שסיפר לו הוד' בiek אביו איזמו"ר הרה"ק זצוח צדק בשם הוד' בiek זקנו רבינו הוזקן. בעל' סוחין גדולים. ובועל' עבורה מיט' זודיקע הערציך פארדטערען און פילן רעם הפלאה מל'ח האיש פשות באסרו שט' ישראל ג', אליכינו ה' אחד על מעלה המטביל,

ומה שזכה בiek אבוי אשר להיזומ מדבר ומשפיע הוא הנה כללוות הטבע הלואת היא מהתבעות הבלתי רצויות וצריבים להרהי'קה בחכלי'ך.

נשיהם בנייהם ובנווחיהם ג', עליהם ייחו.

ירדו הדושאנער לאגדת הג'ז



מכות מ"ק אדמ"ר נשיא דורנו לאביה-זקנה של הכללה, שבוסףו הוסיף הרב בכת"ק: עתה נת' מכ' מ"ד כסלו. וכן, אם אין זה השגת גבול – ימשיך בעבודה לטובת ת"ת דלוד, והש"ת יציליהם. (המכות (בלי ההוספה בכת"ק) נדפס באגרות קודש ח"ז אגרת א'תתקכ"ז – ע' נח-נט).

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

**770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.**

מנחץ מענדל שניאורסאהן

**בֵּית
בְּרוֹקְלִין.**

הרטה"ח חמ"ה א"י"א נו"ג עותק
בצ"ע זבו' סוחר פרץ שי'

שלום וברכהו ^{עליכם} /והזאתם /שנוניהם לוגנה נחיה. לקרווח בם עיר אלימודים
השונאים שהוקבעו זה החזענודות בערך המוכשר. ובטעם למסוחר להעדרו, כי סובין הוא
סעצנן, שבזודאי אין בו זה עניינים של השוגג בגבול ופערולת נפילה רוח של אחרים,
כי די' וספסיקה הפעודה לכל אחד מהחנון מבל'anganוע בפרטנסחו של חבירו
ברוחנן וח' וכו'.

ומיש במוסגר על עניין המשקפת, אשר, כנראה, שזהו בהמשך למה שדברתי
עם הרה"ת החר"ח א"י א נזון עופק בעצ"ץ וכוכו, מורה רביעי ש"י שם טוב שדר'ר, הינה,
గנראת, שלא מסר חניל' אה הניסוקים בגיב' זהוא, אשר לדעתו, הינה סצרן ענייניהם
ונחנהה המצב סאו, שהי' מנהג ראת עניין ש חתימת | משקפת בשוף א' ב' ניחנו כבר
הכחוח לאניש, עי' רוג' המאמרים הקליינטלי' נים של הטרברה וחבנט-לפער על
השומעים סבלוי שיהיו זוקקים למשקפת בשוף א' ודי' ומספיק גם חמעיניות
ב) ביזן שבזמן אחרון ביחסו, נדרש מבחן בדישה יתירה העניין דהפטחה חמיעינות
חוצה, הינה עלול עניין השופי דמשקפת לבלב לזה ביזור, מה שלא היה נזע ביב'
כטהפטחה היחה סאו, בהר' אמות של החטידים ואניש בלבד. פטף ונטע עמי לסייע
א', מה שטעעה, פעם מכ"ק מז' ארכויר בריג'וא-שאמיר "אי' בין א' צטער
בל' אי' צטער לא היחה על אותה משqua בלבד, אלא על אותן התנים סאו שחחיל למעט
בלק' היחה משקה) אי נאך א ביטל משקה". ואף שהטעם החיצוני הי' אז ספני שהרופאין
איך לו למעט במשקפת, אבל מזובן فهو טעם בחיצוניות ובסילא שקיבל הוא רק
לחיצוניים-ולא בחוכם, אנט' הילודים אי' חסידות מאנט פנימיות, ונטע זהו
הוראה גיב' על העניין, אשר פידוע דגוזא בתארישא גרייר, הינה החטידים נוראים
אחל' נשייאנו ביק פז' ארכויר, שענין שאמר שהוא עתה כמו נאך א ביטל משקה,
הר' הפטחה כל חטידים היכל וחיב להיות במצב כזה.

במשך דבורי עם הרתיה זבו' הרבץ' שי' שניל' אמרהו לו בפירוש,
שאין בז' לא עניין של איסור ופקולטה' זבו' (בחענין דליך משקה) וגיאב לא
מניעו לגורר, אלא זה רק סה שנראה ל^{ט' ט'} הפעולה דההווועוד במי' עוט משקה
ובז' הפעולה אם מרבים בזה עד לגדר יציאה מן הכללים.

ברבורה אצליחה בעניינים הכלליים אשר זה יshan
ב"כ צנור וכלי לחשכה זקלחת פרכה והצלחה
בעניינו הפרטיטם.

ג'ג: בקשׁוּ בְעֵנִין שִׁילוֹחַ אֵיזָה תְּעוּזָה שֶׁחָשָׁמָשׁ יִסּוּד
לְבַקְשׁוֹ רְשִׁיוֹן נְסִיעָה לְבָאָן, סְטוֹרָחַ לְהַנְּהָלה מִלְּחָה
סְטוֹרָכָן לְעֵנִין חִינּוֹךְ וּבְטָה יְשָׁלוֹחַ יְסִים אַלְוִי.
סְצִוְיָפָחָקָונְטָרָס שָׁהָוּלָי, וּבְטָה יְזָבָה בּוֹ אַחֲ הַרְבִּים.
אַלְבָי. נְהַלְתָּא אַ-בָּיְגָן. וְהַלְתָּא אַ-בָּיְגָן גְּמָעָה גְּלָעָה.
יְמָעָה גְּמָעָה גְּמָעָה תְּזָהָרָה גְּמָעָה וְהַלְתָּא אַ-בָּיְגָן.

מכتب מ"ק אדמור"ר נשיא דורנו לאביה-זקנה של הכלה (כפה"ג בהמשך להמכتب שלפני זה). (המכتب – מלבד הקטע "ומה שכותב .. ובכ"א" שנשמט מطبعים המובנים – נדפס באגרות-קודש ח"ז אגרת ב'כב – ע' קנט-קס).

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שני אורטאהן
ליובאוויטש

77 איטשען פאלקווי
ברוקלין ג. י.

ביה"ה, כ"ז שבט תשי"ג
ברוקליין.

הרהורת הוועידה איז"א נז"ג עוזם
בצ"ץ וכ"ו סוחair פרע ש"י.

שלום וברכה!

קבלתי סכחנו מכ"ז טבת ושלחריו, ומה שבות, שנמסר לנו פקדתי ע"י הרב קרעמער שי". הנה נפלאתינו ע"ז, כי בכלל אין סדרבי, לחם פקדות, ובפרט בענינים כמו אלו, ובכ"א-זקנו הש"י מהותנו בכלל בחוץ כל ישראל, לסלאות כאויא הפקידו בעלמא דין מהזך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף ובהרבה הדעת. ובבר ידו פס"ד ביה"ד של סעה, אשר בגול המסתן של כי"ק רביינו הזקן על תורת החסידות, הנה בכל עניין של תורה יראת שמים ומדות טובות היה יד מקושרי זו והולבי בעקבותיו על העליונה (עינן קיצורים והערות לחניא דף קכ"ב). וא"כ מסך וברך הדבר תלוי, וככפי' הרב המגיד ואדרונו"ר הזקן במשנה שכננו חכמים דע מה למעלה- פמן.

ובקשר להודעתנו ע"ד יומם החולות שלו, הנה יה"ר מהשי"ה שיחי' לאריכות ימים ושנים טובות, ויפיז אוור בסביבתו-בתופפת מרובה-בניר מצוהותורה אוור ומואר שבchorah זוהי תורה החסידות.

ירדו עתורות הבשיט בעניין הסגחה פרטיה (אף שלא בכל פעם סבינים רמזי ההשגה) ובין שים אילו קפלהי פוטו ממכח כי"ק אדמור"ר (סוחרשריב) ניע מיש לאחד בעניין יומם החולדה דשנה החין, הנהן מוגירנו פה, ובבלבד שבדו אර החוזר יהודו-לי. סובן, שם ברצונו יכול להעניקו.

כברכה להצלחה בשמי'ות וברוחניות מוחז
בריאות הנכוונה ובפיש כל אניש שיחין

26 / תשורה לחתונת מנחם מענדל הכהן ודבורה לאה שיחיו פערלאו

ג' מכתבם מכ"ק אדמור' נשיא דורנו לאביה-זקנה של הכללה. (המכתב הראשון נדפס באגרות-קדש ח"י אגרת ג'קסון – ע' ריט-רכ; השני – שם ח"א אגרת ג'תקיד – ע' קקט; השלישי – שם ח"ב אגרת ד'רס – ע' תמד).

סאצקיין = פאנטראעל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

77 איסטערן פראנץ'ז
ברוקלין נ. י.

ביה. יב' טבת תשטי'ו
ברוקלין הרהיה הדורית איה ברוך עוזך
בציצ' מוחהיר פרץ שי'

שלום וברכתה
במעבה על סכתיו/פצום העשייר-יהטן
במרה לשון ולשםחה.
הבה נביבתי ממיש אודות קהתרועדות שאשר
סדברים על עניינים של פועל, ובודאי גם על להבא
יעשה כזה, וזהה גם המבנה לאלאטו-אטיבר יודע מה
לעשות עזר בהברוגע לאלו שלא שמע עד עתה ועומדים
בעקבנות-אסאההעזה לזה הוא ריבוי אור, אלא שלאחרי
טעתערסבורג בתלבש האור בכלים ואוריות, ובמילא
כשידברו עוד כי' הרוי סרי'ס הריבוי אור ידחה רוכ
השך. ויתן השיחת' שיחת' זה בחסת וברחמים ובקרוב
סמא.

Boaz
ברכה

סאצקיין = פאנטראעל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

77 איסטערן פראנץ'ז
ברוקלין נ. י.

ביה. כו' איד' חט"ו
ברוקליין הרהיה איה נזין עזק בצח
מוחהיר פרץ שי'

שלום וברכתה
במענה על מכתבו קפט. איז' בן צפב אודות הקב"עות לדילנד
חוורת הנגלה ודראיהם מוציר אשת'ה השבאות נזועים הרבה מאנ"ש לנאות
דשא-ובודאי בעוד מועד ייחילו לרבר ולווער על הקב"עות שייעשו בנאות
רשא, ואדרבא בתוספה, כי הרי את זה לעומת זה עשה האלקים, וכשהוגוף מחעס
לחוץ בריאוthon עחי ענינים גסרים כטשותם-בחוספה באקו"ש סיול וכו' (ולא
חמי' הכהנה לעבוד את השיחת' בבלוי) היז' דודש חזפה גי' בבריאות הנשמה,
יעוד יוחר מסאר בבר' אוות הגו', כי' שטבביהה בנאות דשא מסמכת יוחר לנוינו
מושטבים הניל מסאר בעיר. ולכח'פ', צריכה להזמין החוספה ברוחמה
בגשמי'ות, והרי מזבא שזהו אחד התפעמים למתוד פרקי אבות פיבך לבני'ת הקץ,
כיז'ן שזו הטבע מחזק, האילנות מלבלבים וכו'. ומובן שגם שזה אין סבירה
כלל וכלל להוראת הבעשיט עזוב עזוב עמו וכו', ולא עדי חעניז'ות ופי' זופיס-
בי' כה אמחואה יש להלבי'zo בקדושה וכו', עדי' יק'ה הייעוד המוקה, שהוגוף לא
רק לא יבלבל להרצחני, ולא רק שיטיע בידו-אלא שادرבה נקבה חסובב גבר.

בררכיה, כלשון כי'ק מוי'ה ארמן'ר,
ליך' בריא זטח, ובגוי'ר גם יחד'

סאצקי נ-סאנטרעאל
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacynth 3-9250

מנחם מונדול שניאורטאהו
ליכאואריטש
770 איסטפער פראטוויז
ברוקלין, נ.י.

הרוחנית איזיא נזין עופק באיזא
חרב טוה, פרץ סי'

ביה. כז' ניינן חטפ"ז
ברוקליין

שלום וברכה!
 נعم לי לקבל מכתבך מכגו, ניבן, בו כותב אודרות מהחומרו יות'
 בימי חנוליה, לנו קבלתי יידיעות⁸³ הצעד. ואשרו, תלקו שזוכה להיות אנדר
 לעודר אנטיש ווגם התסאים ולקרבם עוזר יותר למקרים גזע מחייבים הם כי'ק
 רבוחזו נשייאנו האק', אשר כשם שעוד עתה עסדו וטשטו היה נס עחה עומדים
 וסעודרים רידר על כל השיכים אליהם בעניינויהם בכל ובענינו חזרה דאי'ה
 הדרכות זונחאי', זונחאי', ביחסו. ומזה מובן גודל הנחת רוח שגורם לתהם באז"א
 המטהול בזיה, יבאה פל שברן אין בגוט'ו'ז והן ברוחנו'ז, אין בהנוגע לעצמו
 והן בהנוגע לבייה שיחיו. ז' האיר שבעיר יבר שטפקייט זדריך רזיל סעלין
 בקדיש מחותן בריאותו נגנוגה הרוחנית הדפק ובהאלחה. לאידר ויסא-תנה נכל
 הניל איינו פוטר יהר הענינים, וביניהם נס עניין הרבעות, אשר אף שאין
 חבוש מחרר כו', הרי במתה דרכיכם ישנות ייר לזרז את היבולים לחשתדל בזיה
 באופן ישור, ובחלק מדריכים אלו, וט פליין להחטא, זדריל.

ברכה, כלשון הרב הוא כי'ק סויה ארמו'יר
 זצוקליך נבוגט זי'ע, איז אגעזונגען זטער
 ולבשו'יט בכל האמור לעיל

הרה"ח הרה"ת ר' שמיעי ז"ל קריינסקי, אביו-זקנו של החתן

מכتب מכ"ק אדמו"ר מוהרי"ץ נ"ע אל אביו-זקנו של החתן.

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

יוסף יצחק שניאורסון
לייזבאויטש

ב"ה, ב"ה אדר, תרצ"ט
רינה.

ידידי הנכבד וחנעלתנו,
אי"א מוהר שמעי, שי' טו"ב.

שלום וברכה!

צמעה על בתנו ע"י ידי נ הרה"ג
הרה"ח זו"ח אי"א מוהר"ש שי' לעוזויטין, יחזק
השם יתברך בריאותו, בריאותו זוגתו ובריאותו
ילדייהם יחיו ויזמין שם יתברך בקרוב שדוֹן
טוב ומקום פרנסה טובנה לבנים זאב שי', ויזמין
שדוֹן טוב בקרוב לבתם רבקה חי' זיגדלו ילדייהם
יהיו מתוֹך הרחבה לתורה חופה ומעשים טובים.
נהנichi לשמעו שביתו הוא אקסני
של תורה לשלוּחי הרה"ג הרה"ח הנכבדים שייחיו
יעזר להם השיע"ח בಗלן זאכ' בהמצטרך להם בגשמיות
וברווחניות.

הרו"ש וסברכו נא



הרחה"ח הרה"ת ר' זאב אריה ז"ל קריינסקי, זקנו של החתן

מכتب מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לזכרו של החתן.

זריזותך – רשותו בטער

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HTadith 3-9250

סנחת טענאל שויוארטהה
לייטאחויטש

אל גאנזערן פאראקיין
פראילין ב. ג.

ב"ג, א' אלול השכ"ב
ברוקלין

7/6 ט' אב אריה ז"ל

שלום וברכה!

בעם לי להנברר פוד ע"ז אחיך הוויח איד"א נו"ג
פודען בע"ג דרכ' מות" חיים ימודה זי", מהלסתו הפטובה בטענה
הפלגה של זונטו מחיי".

יזמי רבון שכחין טרבות פנינים יבשאות אוב שורחות
רבם הם עצם, מכל ענייני מורה תורה חיים ומוציאי עליהם נאמך
וחמי נחמי, אשר פעלו בקדש ועושיהם זה נשמחה וכיסוי לבם ובחריותם,
עמם בלשון רבונו הוזק, להראות שמחתו והפכו למלאות רבון קדשו
ולעשות חחת רוח ליזכרו, ובוגרל הסכט עד חזירות עזמה, הרי שבואר
באגרת הקדש שלו זי"ג א"

ומגלאין וכות ליזמיין זכאיין, שהרי כל הג"ל בחדר
אלול, חישת הרחמים, דאגני לדודרי (זה סביה סיד) ודרודרי לי,

ובברך ע"ז רפורי רבינו חזק (בלקוטי פורה ד"ה אני
לדודרי) שחלן שממ"ט הקב"ה הוא סלע בשרה, שמקבל אם צולם נסכך
פניהם יפות וסראת פניהם סוחקות לבולום, עכלת"ק, ובפיאלו פודע שם
ספלה אם בקשותיהם.

ברכה לבשו"ט נבל האפור ובכליות עטיפות
ולכמיבנה וחמייה טובה



הרחה"ח הרה"ת ר' לוי יצחק ז"ל שפירא, זקנו של הכלה

מכتب מכ"ק אדמו"ר מוהרי"ץ ומכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לזכרו של הכלה.

RABBI I. SCHNEERSOHN

OF LUBAWITZ

770 EASTERN PARKWAY

BROOKLYN 13, N. Y.

SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן

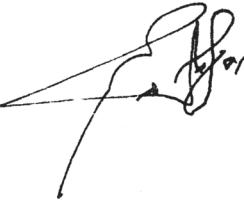
ליובאוויטש

ב"ה כ"ה אלול ח' ת"ז
ברוקלין.

ידידי צו"ה אי"ט טו"ר לוי יצחק שי' שפירא

שלום וברכה!

במענה על כהבו ח"ל بعد חסדו
הגadol אשר הצילם מטבחה הסלhma והשיה"ח ייחזק
את בריאותו ובריאותו זונחו וילידיהם יחיין
ויעזרם בהשתדרות טוביה בנו"ר.
ולקראה השנה החדשה הבאה עליינו
ועל כל ישראל לטובה ולברכה ברוחניות
ובגשמיות הנני בזה לברך אותו ואח כ"ב יהיו
ברכה בחיה וחתימה טובה לשנה טובה ומחומה
בגשמיות וברצוניות,

המכרכם-


מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאויטש

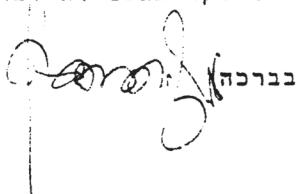
770 איסטטען פארקווי
ברוקלין, נ. י.

כ"ה, ימי הסlichoth, ה'תש"ב
ברוקלין, נ. י.

הו"ה אי"א גו"ג בו"
מו"ה לוי יצחק שי'

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, הבאה עליינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברוחHi, לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה
טובה לשנה טובה ומחומה בגשמיות גברוחניות.


בברכה



לזכות

החתן הטעים הרב מנחם מענדל הכהן שיחי

והכלת מרתה דבורה לאה שתחיי

פארלאוֹ

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומזלחה

יום א' פ' וישראל, אור לטי כסלו ה'תשע"ב



נדפס על-ידי הוריהם

הרה"ת ר' שניואר זלמן וזוגתו מרתה זלאטה שיחיו פארלאוֹ

הרה"ת ר' צבי בנימין וזוגתו מרתה שטערנא שרה שיחיו קריינסקי

עתרת זקנים בני בניים

מרת איידלא שתחיי פארלאוֹ

מרת גוטא שתחיי שפירה



חן חן על השתתפותכם בשמחתינו!

Thank you for joining us in our Simcha!

May we merit the true and complete redemption now!

Devorah Leah & Mendel Perlów